

STIFTINGA
**MUSEA I SOGN OG
FJORDANE**

Fellesmagasin Angedalen

Nytt museumsmagasin for Musea i Sogn og Fjordane

Prosjektskildring, 20.3.2019

Bakgrunn

Stiftinga Musea i Sogn og Fjordane (MiSF) har store utfordringar når det gjeld tilfredsstillande oppbevaringstilhøve for samlingane. Nokre avdelingar har gode magasin for delar av samlingane, men saknar magasin for større gjenstandar. Andre avdelingar saknar gode magasin i det heile. Ein rapport utarbeidd av ABM-utvikling i 2007 synte at situasjonen for museumssamlingane i Sogn og Fjordane var kritisk: 75 % av gjenstandane var dårleg eller ikkje tilfredsstillande lagra, og 81 % hadde dårleg eller ikkje tilfredsstillande klimatiske tilhøve. 10 år seinare er tilhøva framleis ikkje tilfredsstillande, og i si vurdering av musea i det nasjonale museumsnettverket for 2017, skriv Kulturrådet om MiSF:

Museets største utfordring er magasinsituasjonen, som er langt fra tilfredsstillende. Så mye som 43 % av gjenstandssamlingene ble oppbevart under dårlige oppbevaringsforhold. Det samme gjaldt 23 % av fotosamlingen og 48 % av farkostene. Dette er alarmerende tall.

Det har lenge vore arbeid med å finne ei løysing for magasinsituasjonen. Sogn og Fjordane fylkeskommune vedtok i oktober 2007 å ta ansvar for realisering av fellesmagasin for musea i fylket, med føresetnad om at dei samla magasinbehova i fylket vart dekkja. Det blei vedtatt å etablere fellesmagasin i tilknytning til nybygg ved Sunnfjord Museum. Etter ei open arkitektkonkurranse, blei prosjektet «Kløften» i 2011 valt som vinnar. Etter fleire rundar med drøfting av kostnadsreducerande tiltak og alternative løysingar, blei det i 2016 tatt ei avgjerd om å redusere magasinareala i prosjektet frå dei opphavlege 2500 m² til om lag 1000 m² for «dei mest verdifulle og sårbare gjenstandane» samt nærmagasin for Sunnfjord Museum. Dei resterande magasinbehova samt mottak og preventiv konservering skulle dekkast på anna måte.

MiSF kjøpte i januar 2017 tidlegare Ramstad Eskefabrikk i Førde, til bruk som fellesmagasin for «båtar og store museumsobjekt, landbruks-gjenstandar og maskiner». Det blei samstundes stadfesta at eskefabrikken har tilstrekkeleg areal til å dekke dei samla magasinbehova i MiSF, viss det oppsto uføresette eller store avvik i forprosjektet til «Kløften». Til fristen 1. mars 2017 blei det søkt om statleg tilskot til dei to prosjekta, men begge fekk avslag (KUD ref.: 17/1038-2 og 18/205-3). I attendemeldinga frå Kulturrådet står det at «Ut fra en samlet vurdering er Kulturrådet positive til planene for et nytt fellesmagasin. Industribygget gir et godt utgangspunkt for å etablere et magasin med en god standard». MiSF blir oppmoda om å arbeide vidare med prosjektet i Angedalen, med tilråding om å vurdere å etablere eitt fellesmagasin og i samråd med fylkeskommunen vurdere på nytt «om nybygget i Movika bør realiseres med et magasin.»

I strategiplanen for MiSF (2018-2021) er nytt fellesmagasin vurdert som sentralt for styrking av samlingsforvaltninga og fagleg utvikling av museet. MiSF har i 2018 meldt til Sogn og Fjordane fylkeskommune investeringsbehova for musea, der fellesmagasinutfordringa er viktigast å få løyst. Hausten 2018 gjorde styret vedtak om ei prioritering av investeringsprosjekta, der Fellesmagasin i Angedalen får høgast prioritet, følgd av verne- og formidlingsbygg for Holvikejekta (som det òg søkaste om tilskot til for 2020). Fylkestinget har i møte 4.12.18 bede om at MiSF sine planar for m.a. fellesmagasin i Angedalen vert synleggjort og vurdert på fylkestingsmøte i april 2019, for eventuelle justeringar i budsjett for 2019.

Etter fornøya avslag på søknad (KUD ref.: 18/205-9), er det nå vedtatt å ikkje gå vidare med prosjektet «Kløften». Fellesmagasin i Angedalen er såleis det einaste magasinprosjektet for Musea i Sogn og Fjordane. MiSF har engasjert LMR arkitektur og Rambøll Norge til å utvikle eit skisseprosjekt for å bygge om fabrikkbygget til magasin for alle typar kunst- og kulturhistoriske gjenstandar, inklusive båtar som ikkje var ein del av det opphavlege romprogrammet frå 2007 (grunna alternative planar for etablering av båtmagasin ved Kystmuseet i Sogn og Fjordane). Frå MiSF har ei prosjektgruppe med følgjande medlem arbeid med grunnlaget for skisseprosjektet: seniorrådgjevar museumsfag Thomas

Walle (prosjektleder), bygg- og eidegdomssjef Steven Johnsen, avdelingsdirektør Berit Høvik (Kystmuseet), museumsteknikar Berhanu Mekonen (Kunstmuseet) og rådgjevar Kristian Systad (DHS-Sogn Folkemuseum). LMR arkitektur og Rambøll Norge har levert eigne rapportar som danner grunnlag for søknaden.

Ramstad Eskefabrikk

Bygget som tidlegare var Ramstad Eskefabrikk er oppført i to byggetrinn med ei grunnflate på 3783 m². Byggetrinn 1 er oppført i 1978 med ei grunnflate på 800 m², med innvendig fri høgd på 3,5 - 3,8 meter. Byggetrinn 2 er oppført i 1989 med ei grunnflate på 2983 m², med innvendig fri høgd på 5,0 meter. Denne delen har i tillegg ein kontoretasje på 607 m². Tilhøyrande tomt med parkering- og tilkomstareal er på 7155 m², med opsjon på 1000 m² tilleggsareal. Bygget ligg i Førde kommune med akseptabel avstand til alle våre museumseiningar.

Grunna dei akutte behova for betre lagring, m.a. av båtar, har vi opna for at avdelingane kan ta bygget i bruk til plassering av gjenstandar mens vi ventar på at ombygginga kan ta til. Dette har resultert i at andelen tilfredsstillande lagra båtar har auka frå 14 % i 2017, til 30 % i 2018. For andre gjenstandsgrupper er endringa i prosent lågare, men det har gjort det mogleg for avdelingane å gjennomføre konkrete forvaltingsprosjekt som dei tidlegare har mangla plass til. Sjølv om dette er ei mellombels løysing, har det synt kor viktig fabrikkbygget er for samlingsforvaltninga i MiSF.

I samband med kjøp, gjennomførte MiSF ein eigen takst som konkluderte med at bygget har generelt godt vedlikehald. Med utgangspunkt i at fabrikk skulle tene som magasin i kombinasjon med eit nytt museums- og magasinbygg i Movika, blei det vurdert at det var naudsynt med berre ei mindre oppgradering før bygget blei tatt i bruk.

Skisseprosjektet har hatt som formål å syne korleis fabrikkbygget kan byggast om til fullverdig magasin for alle typar gjenstandar, med dei krav til arbeidstilhøve, klima, logistikk, handsaming av gjenstandar og sikring som følgjer av dette. Ut frå økonomiske omsyn og eit miljøperspektiv har det vore eit ønske å nytte så mye som mogleg av eksisterande bygg, samstundes som fellesmagasinet skal vere eit framtidretta bygg som er utforma i samsvar med bygningstekniske standardar og krav til universell utforming.

Magasinbehov og samlingsutvikling

I førebuinga til planarbeidet for fellesmagasin for dei den gongen frittstående musea i Sogn og Fjordane i 2007, blei det utarbeidd eit romprogram med lister over kva gjenstandar og gjenstandsgrupper dei ulike musea treng magasinplass til. Dei *totale* magasinbehova er såleis kjende, rekna til om lag 2500 m² inklusive tilvekst på 25 %. I tillegg har ein seinare gjennomgang av båtsamlinga (2012) synt eit behov på om lag 1700 m² for dei båtane i samlinga som ikkje er utstilt. Det er her ikkje tatt omsyn til plassering av båtane i høgda, slik at arealbehovet er mindre. Vidare blei Sogn og Fjordane Kunstmuseum realisert utan magasin, sidan areal til kunstmagasin var inkludert i planane for museumsbygg i Movika.

Etter etablering av den konsoliderte stiftinga Musea i Sogn og Fjordane (2009), har det ikkje vore gjennomført ny vurdering av dei samla magasinbehova. Dei ulike planane for fellesmagasin, inklusive ei delt løysing mellom «Kløften» og eskefabrikken, har hatt som utgangspunkt dei arealbehova som blei stadfesta i 2007. Det er ikkje gjennomført større prosjekt for å prioritere i samlingane med unnatak av ei avdeling som har ein aktiv avhendingsstrategi, samt eit pågåande prosjekt for å prioritere i båtsamlinga for MiSF. Grunna avgrensa plass og lokale med lite tilfredsstillande tilhøve, meldar fleire avdelingar at det er krevjande og lite motiverande å gjennomføre eit slikt prioriteringsarbeid, t.d. med utgangspunkt i *Significance*-metodikken, før ein er viss på at tilhøva for dei gjenstandane som ein tek vare på blir betra.

Vidare er det ikkje gjennomført ein standardisert gjennomgang av bevaringssituasjonen ved avdelingane, med sikte på lik vurdering av om oppbevaringstilhøva er *svært gode, tilfredsstillande, ikkje tilfredsstillande* eller *dårlege* (jf. museumsstatistikken). Det er såleis noko uvisse om på kva slags grunnlag avdelingane meldte inn sine magasinbehov i 2007. Med bakgrunn i dette, har MiSF i strategisk plan vedtatt å gjennomføre ei vurdering av bevaringstilhøva ved avdelingane ved å nytte analyseverktøyet *Benchmarks 2.0*. Planen var at dette arbeidet skulle gjennomførast i 2019, men grunna i pålagt kartlegging og tilstandsvurdering av kulturhistoriske bygningar i det nasjonale museumsnettverket (jf. brev frå Kulturdepartementet 19.12.18), er det lite truleg at vi kjem i mål med dette før i 2020.

Eit siste poeng er at romprogrammet frå 2007 syner behov for eit magasinvolum som skal supplere magasinane ved avdelingane. Sjølv om nokre avdelingar har gode magasin for større delar av samlingane (der Nordfjord Folkemuseum og De Heibergske Samlinger – Sogn Folkemuseum meldar om høvesvis 70 % og 40 % svært gode oppbevaringstilhøve for dei kulturhistoriske gjenstandane), er ikkje infrastrukturen for ei fagleg tilfredsstillande handsaming av gjenstandane inkludert i vurderingane. Ei generell fagleg tilråding er at dei gjenstandane som er i ein særleg dårleg tilstand bør plasserast i dei beste magasinane. Dette handlar delvis om kvalitetane på sjølve magasinet, men òg om den faglege kompetansen som vert kravd i handsaminga av slike gjenstandar. Samtidig vil avdelingane gjerne ha dei viktigaste gjenstandane nære seg. Ei avveging mellom kva som er «viktige» gjenstandar og kva som er «særleg dårlege» gjenstandar krev konkret vurdering av dei einskilde gjenstandane, og kan ikkje avgjerast på bakgrunn av gjenstandstype og -gruppe.

Gitt tilhøva i dag, vil Fellesmagasin Angedalen føre til ei høg grad av sentralisering av samlingane for nokre av avdelingane, da særleg for Sunnfjord Museum, Sogn og Fjordane Kunstmuseum og Kystmuseet i Sogn og Fjordane. Det er òg desse avdelingane som har kortast avstand til Angedalen. Ei frigjerung av areal som i dag vert nytta til plassering av gjenstandar ved avdelingane, som følgje av nytt fellesmagasin, vil dels auke formidlingsareala, dels gje betre arbeidstilhøve for dei tilsette, og vil gjere det mogleg å betre forvaltninga av dei kulturhistoriske bygningane som vert nytta til lagring av gjenstandar.

For Nordfjord Folkemuseum og De Heibergske Samlinger – Sogn Folkemuseum vil dei eksisterande magasinane nyttast i stor grad, særleg i ein fase der dei større gjenstandane flyttast til fellesmagasinet. På lenger sikt vil oppbygginga av ei fagleg sterk samlingsforvaltning i Angedalen, inklusive mottak, konserveringsverkstad, studierom og publikumsmagasin opne for ei ny vurdering av kva for gjenstandar som skal oppbevarast ved avdelingane. Det er vurdert at areala i Angedalen er tilstrekkeleg for å løyse magasinbehova både på kort og på lenger sikt.

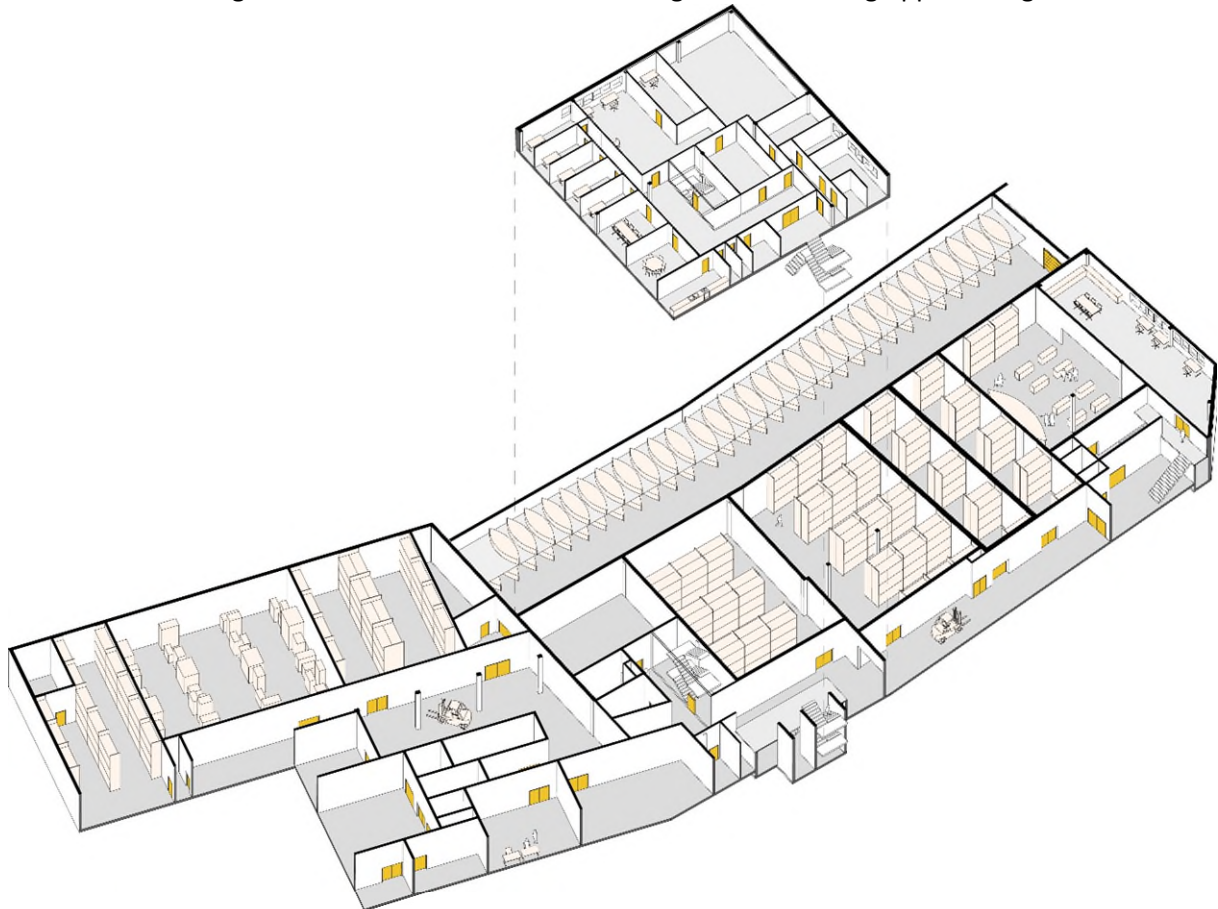
Musea i Sogn og Fjordane har ikkje vedtatt plan for samlingsforvaltning, men ei arbeidsgruppe arbeider med planen med sikte på eit ferdig utkast til sommaren 2019. I samsvar med mandat for arbeidsgruppa har planen følgjande mål:

- Få oversikt over samlingane, kor dei finst, kva tilstand dei har og kva dokumentasjon vi har om dei
- Få oversikt over magasin- og oppbevaringstilhøve, med vurdering av kva som er akseptabelt for forsvarleg bevaring av dei ulike gjenstandsgruppene
- Etablere felles retningslinjer for innsamling, handsaming og avhending
- Etablere minimumsstandard for samlingsforvaltning, i samsvar med prosedyrane i SPECTRUM
- Utarbeide ein plan for eit pilotprosjekt for flytting til fellesmagasin

MiSF har vidare, i desember 2018, oppretta eit sentralt samlings- og avhendingsutval, som får ei koordinerande og kontrollerande rolle i samlingsutviklinga framover.

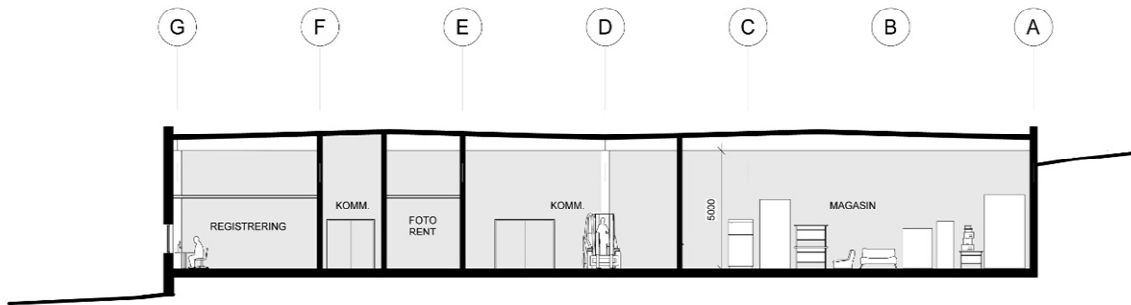
Fellesmagasin og samlingsforvaltning av høg kvalitet

Fabrikkbygget gir, med dei store opne romma og fri takhøgde på opp til 5,0 meter, stor fleksibilitet i å utforme eit fellesmagasin som stetter musea sitt behov og krav til klima og oppbevaringstilhøve for

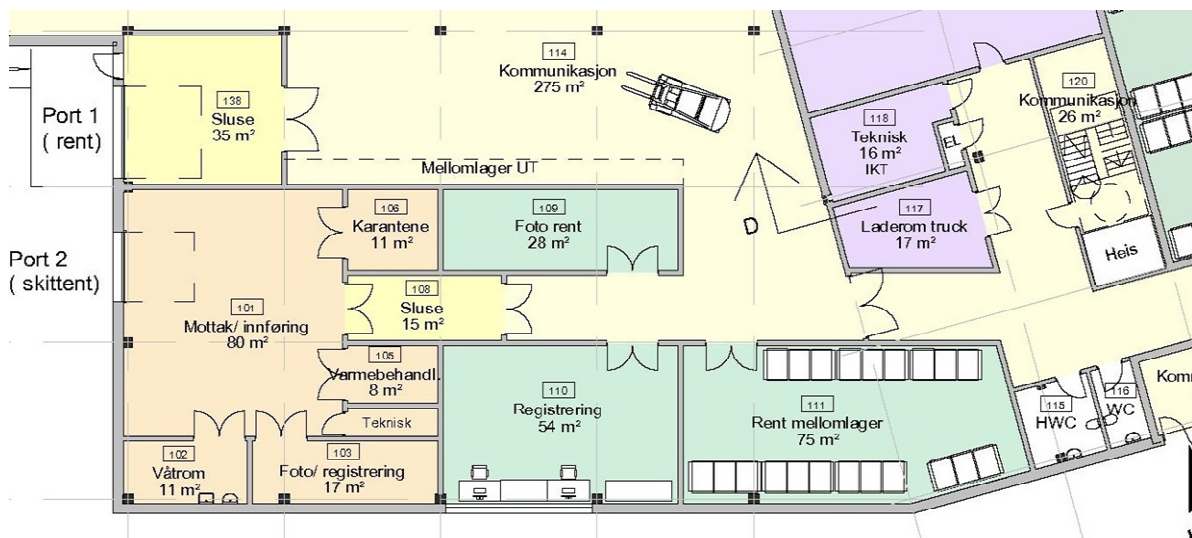
Illustrasjon av moglege innreiing av magasinane. Det er lagt opp til ein kombinasjon av skuffar, pallereolar, kompaktreolar, maleriskjermar og plassering på golv, og i nokre av magasinane vil det bli satt opp mesanin.

gjenstandane. I skisseprosjektet er det tatt utgangspunkt i eksisterande gridstruktur med betongsøyler med avstand på 6,0 meter. Det er teikna inn seks magasin på til saman 1143 m². Bruken av dei ulike magasinane og kva for gjenstandar som plasserast kor, vil leggje vekt på god logistikk og trygg plassering, og tar i mindre grad omsyn til kva for samling gjenstandane høyrar til. Innreiing vil vere ein kombinasjon av kompaktreolar, pallereolar, maleriskjermar, skuffar og plassering på golv. Grunna høgda i plan 1, kan fleire av magasinane utformast med mesanin som nær doblar grunnflata, alternativt at gjenstandane lagrast i høge pallereolar. Det er òg mogleg å etablere ein mesaninetasje over mottakszona, men her vil storleik og høgd vurderast i samband med endelege val av tekniske løysingar.

SNITT A 1:200

I tillegg vil eit rom på 144 m² nyttast mellombels som skittent mottakslager, i dei første åra fellesmagasinet vert tatt i bruk. Dette sikrar betre flyt når store mengder gjenstandar skal flyttast frå avdelingane til fellesmagasinet. Når heile bygget er tatt i bruk som magasin (inkl. det som i startfasen skal tene som mellombels mottakslager), har bygget magasinareal med ei effektiv grunnflate tett på 3000 m². I tillegg kjem 741 m² båtmagasin og publikumsmagasin på 273 m². MiSF har vidare opsjon på eit framtidig kjøp av tilgrensande tomteareal på 1 dekar, for mogleg tilbygg.

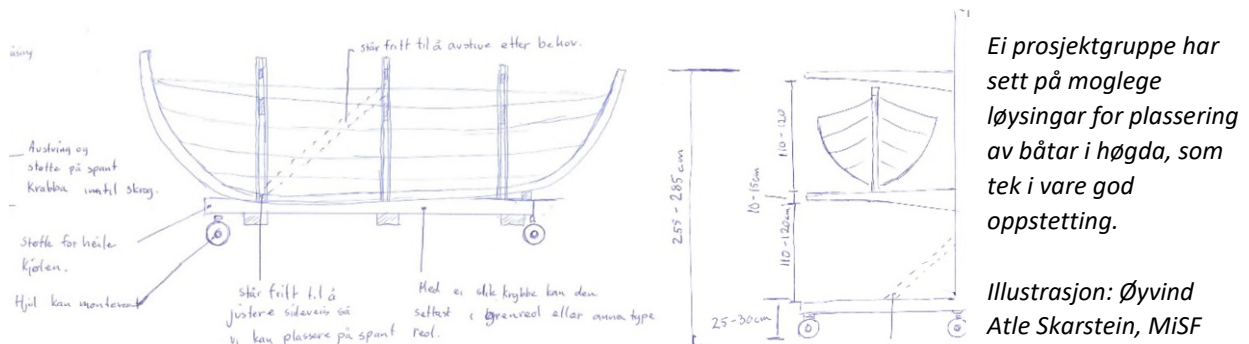
Mottakszona er utforma for god flyt frå urein til rein sone, med preventiv konservering, registrering, merking, fotografering, pakking og vidare transport til magasin. Insektsanering skjer primært ved bruk av varmebehandling, og etter tilråding frå Bevaringstenesten i Hordaland vil varmekammer byggast ved å nytte lokale leverandørar heller enn å kjøpe dyre tenester som t.d. Thermo Lignum. I planlegging av areala i mottakszona har vi hatt god støtte i erfaringane frå Vestfoldmuseene sitt fellesmagasin, og har såleis lagt opp til eit stort reint mellomlager for gjenstandar som er i flyt mellom registrering,

merking, fotografering og pakking. I tillegg til eksisterande trapp/heis mellom plan 1 og plan 2, etablerast det ny trapp og heis for rein åtkomst til magasin frå kontoretasjen og rein transport av gjenstandar opp til studierom/-magasin.

SNITT B 1:200

Når det gjeld båtane vil dei, grunna storleiken, ikkje kunne slusast gjennom dei same sonene som dei andre gjenstandane. Alternativ insektsanering vil vurderast, t.d. leige av container med fryseaggregat. Båtane blir transportert gjennom eigen port direkte inn til båtmagasinet. På grunn av desse tilhøva blir båtmagasinet definert som «urein sone» i høve til resten av magasinet, og vert utstyrt med eige ventilasjonsanlegg samt sluse inn til rein sone. Det blir konstruert ei løysing for plassering av båtane i høgda som nyttar arealet best mogleg samstundes som båtane har god oppstetting i egne krybber og det er lett å løfte dei ut t.d. med truck. Det er lagt opp til at båtane kan studerast i magasin.

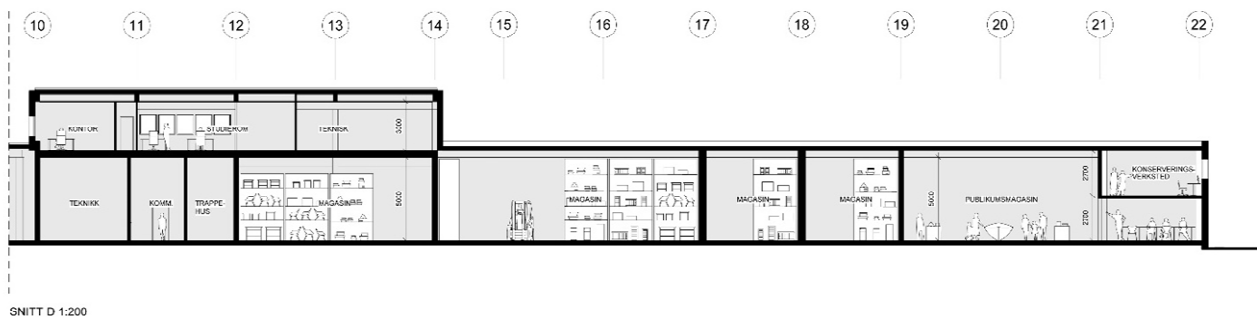

I prosjektet er det lagt opp til eit basisklima som sikrar kontrollerte svvingingar i relativ luftfuktigheit mellom 40-60 %. Dette vil vere høvelig for dei fleste gjenstandstypene. I tillegg vil eitt magasin ha krav om RF 35-45 %. RF kontrollerast gjennom regulering av temperatur (13-22 °C), val av materiale og bygningsprinsipp som stabiliserer svvingane, samt befuktar og adsorpsjonsavfuktar koplta til ventilasjonsanlegget. I faste arbeidsrom blir det lagt større vekt på temperatur, i samsvar med krav til arbeidsmiljø. Ventilasjonsanlegg og løysingane elles er utforma for å ha god kontroll på luftforureining. Detaljert oversikt over tekniske løysingar finst i rapportar frå Rambøll og LMR arkitektur.

I magasinerna er det viktig med godt arbeidslys for dei tilsette for å sikre trygt arbeid (HMT), samstundes som gjenstandane må skjermast for uønskt lys. Det vert lagt opp til sensorstyring, slik at lyset ikkje blir ståande på om tilsette gløymer å slokke. I publikumsmagasinet vert det tatt omsyn til at lyset kan bli ståande på i lengre periodar, og det kan difor regulerast i høve dei gjenstandane som er utstilt (50-250 lux). Vindauga i publikumsmagasinet er plassert slik at direkte dagslys ikkje kjem inn i magasinområdet, samstundes som det sikrar utsyn og godt lys i aktivitetssona.

Arbeidssonar

Det er fleire arbeidssonar i fellesmagasinet, og desse vil bli utforma for å gje gode og trygge arbeidstilhøve for dei tilsette, tilpassa arbeidsoppgåvene og offentlege krav. I plan 1 er det, i tillegg til mottakszona, ein konserveringsverkstad på ein mesanin over hovudinngangen. Verkstaden vert utstyrt for å gjere naudsynt aktiv konservering, førebuing til utstillingar ved dei einiskilde avdelingane (t.d. montering av gjenstandar, tilstandsvurdering osv.) og ev. førebuing av gjenstandar som skal transporterast frå magasin. Nærleik til publikumsmagasin opnar vidare for at konserveringsverkstaden kan inkluderast i formidlingsaktivitetar eller at konserveringsarbeidet «flyttast» ned til aktivitetssona som ledd i formidlinga. Det er løfteplattform opp til verkstaden tilpassa transport av gjenstandar på tralle/palleløftar samt for persontransport t.d. med rullestol.

I plan 2 er det skissert fem kontor, møterom med AV-utsyr, lunsjrom, kjøken, og garderobe med dusj. Det er to studierom for interne og eksterne brukarar som ønsker å sjå på samlingane, og grensande til dette eit mindre magasin for lagring av gjenstandar som er tinga for undersøkingar. Grunna avstand frå fleire avdelingar, vert det etablert ei separat leilegheit der tilsette kan overnatte i periodar dei har arbeid ved magasinet. I høve sikring mm. vert leilegheita skild ut som eiga sone i bygget.

Publikumstilgjengeleg magasin ved Museum Aan de Stroom, Antwerpen. Ill.: Bruynzeel

Formidling

Publikumsmagasinet er plassert i tilknytning til hovudinngangen med universelt utforma åtkomst, og er ein kombinasjon av ei magasin del med stor takhøgde (5,0 m) og ei aktivitetssone med takhøgde på 2,7 m. Magasindelene vil nyttast til å gjere tilgjengeleg ein større del av samlingane for publikum, og opnar vidare for å lage utstillingar som koplar dei einiskilde samlingane saman. Pr. i dag har Musea i Sogn og Fjordane ikkje ein slik felles formidlingsarena for framsyning av gjenstandar på tvers av avdelingane. Det blir valt fleksible løysingar som gjer det mogleg å syne fram ei stor mengd gjenstandar i reolar, skuffer og maleriskjermer, samstundes som objekta er godt sikra, t.d. bak glas eller gitter.

I aktivitetssona legg vi opp til formidlingsopplegg som løftar fram samlingsforvaltninga som ein sentral del av musea sitt arbeid, og inviterer publikum «bak kulissane». Døme på dette kan vere aktivitetar der besøkande inviterast til å drøfte kva for gjenstandar vi skal ta vare på og kvifor (ev. kvifor ikkje), korleis musea arbeidar for å gi gjenstandane eit godt og langt

liv inkl. praktiske øvingar og informasjon om alt som kan gå gale, museumssamlinga som kjelde til kunnskap og kjeldekritikk, og registreringsarbeid.

I skisseprosjektet er det tatt omsyn til formidling retta mot skuleklasser, grupper og andre særskilte arrangement, og publikumsmagasinet er ikkje tenkt som eit dagleg opent tilbod for tilfeldig besøkande. Utforminga og plasseringa av publikumsmagasinet gjer det likevel mogleg å etablere ein meir fast besøksarena på lenger sikt.

Publikumsmagasinet skal ikkje vere ei permanent plassering for gjenstandane, og utstillinga vil variere t.d. i høve konkrete forvaltingsprosjekt eller tematiske satsingar, med nokre års mellomrom. Grunna i dette vil magasinet til ein kvar tid kunne tømmast og fungere som eit beredskapsmagasin for MiSF. Dette vil vere nyttig i ekstraordinære situasjonar t.d. som følgje av brann eller anna skada på større mengd gjenstandar (jf. brannen ved Ringve museum i 2015). Her er nærleiken til konserveringsverkstaden ein føremon.

Sikring

Bygget i Angedalen er inkludert i MiSF sin sikringsplan (vedteke 27.4.18), med risiko- og sårbarheitsanalyse og identifiserte tiltak. I samband med ombyggingsprosjektet er det gjennomført ny ROS-analyse for å kartlegge utilsikta og tilsikta uønskete hendingar.

Det er utarbeidd skissekonsept for brannsikring, grunna i stadfesting av risikoklasse (RKL2 og RKL4), og heile bygget oppførast i brannklasse 1. Prosjektet inkluderer konsept for ledesystem og rømmings- og fluktvegar. Bygget utførast med brannalarmanlegg kategori 2 med direkte tilkopling til vaktentral/naudetat, samt med akustiske og optiske alarmorgan. Det vert lagt opp til installering av inergenlegg for automatisk brannslukking, supplert med brannslange og CO2-apparat for manuell slukking.

For å auke bygget sin motstand mot fuktinntrenging gjerast det bygningsmessige grep, m.a. med nytt tak og ny drenering i den delen av bygget som vendar mot terreng. Den bærande strukturen blir bevart, men bygget får ny ytterkledning som i større grad tar opp i seg ytre svingingar i relativ luftfuktigheit og temperatur. Dei fleste eksisterande vindauga i plan 1 samt fleire dørøpningar blir attmura, og vindauge i arbeidssonar i plan 1 samt i heile plan 2 blir skifta med vindauge i sikringsklasse RC2.

Det er utarbeidd eigen sikringsrapport som tar føre seg kvalitetar, system, og motstandsevne mot tilsikta hendingar. Sikringsrapporten er skjerma, men legg opp til skalsikring i fleire nivå, med kameraovervaking, innbrotsalarm og fysiske sikringstiltak. I prosjektet blir det og areal med ekstra høg sikringsgrad.

Universell utforming

Fellesmagasin i Angedalen skal tene både som arbeidsplass for tilsette ved Musea i Sogn og Fjordane og som formidlingsarena for besøkande til publikumsmagasinet. Prosjektet inkluderer bygging av ny hovudinngang, som sikrar åtkomst for rørslehemma. Faste arbeidssoner, t.d. kontor, registreringsrom, konserveringsverkstad og fotostudio, vert universelt utforma. Ved ombygging av kontoretasjen inkl. leilegheit for tilreisande tilsette, vert det lagt vekt på val av universelt utforma løysingar.

Det er prosjektert for ombygging som tek i vare krav til trinnlydnivå, luftlydisolasjon og etterklangstid. Det vert etablert fleire heisar og løfteplattformar i bygget, som sikrar enkel åtkomst mellom ulike plan. Bygget er elles utforma for enkel transport av gjenstandar på jekketralle/truck og trillebord, og er såleis og egna til ferdsel i t.d. rullestol. Nokre av magasinane vil, grunna i høgde på 5 m, ha løysingar som

krev spesialutstyr (t.d. truck), og vil såleis avvike frå mål om universell utforming. Prosjektet inkluderer HC-toalett for tilsette i begge hovudplan, samt HC-toalett for publikum. I publikumsmagasin vil det være mogleg å legge til rette for formidling for synshemma og for besøkande i ulike aldersgrupper, inklusive barn og eldre. Det vert etablert parkering nær hovudinngang, og smelteanlegg framfor begge inngangsareala. Prosjektet vil kunne gjennomførast i samsvar med krav og standardar i TEK 17.

Organisering og drift

Pr. 2019 er MiSF organisert med seks avdelingar, som speglar dei einingane som i si tid gjekk inn i den konsoliderte stiftinga (Norsk Kvernsteinscenter kom til i 2013), i tillegg til den sentrale fellesadministrasjonen. MiSF har ei pågåande organisasjonsprosess som skal arbeide fram ein organisasjonsmodell for framtida. Blant dei grep som blir drøfta er fagleg organisering på tvers av den eksisterande avdelingsstrukturen, m.a. når det gjeld samlingsforvaltning. Sjølv om utfallet av organisasjonsprosessen er uviss, vil fellesmagasinet bli eit fagleg senter for samlingsforvaltninga i stiftinga, og vil vidare vere ei sentral kjelde for den samlingsbaserte forskinga og formidlinga.

Fabrikkbygget i Angedalen er kjøpt og eigd av stiftinga Musea i Sogn og Fjordane. Under ombygginga og fram til fellesmagasinet er realisert, vil det organiserast og driftast som eit prosjekt under fellesadministrasjonen. Det er basert på dagens organisatoriske driftsmodell lagt opp til etablering av ei ny fast stilling som magasinforvaltar/teknisk konservator, med seniorrådgjevar museumsfag som fagleg ansvarleg. Dette er ein ressurs som MiSF pr. i dag saknar og det er for budsjettåret 2020 søkt om auke i dei statlege tilskota for stilling som magasinforvaltar/teknisk konservator. Søknad om auke blei ikkje imøtekome for 2019, men MiSF har valt å allokere ressursar i inneverande år for eit midlertidig engasjement knytt til samlingsforvaltning. Ved realisering av fellesmagasinet, vil fleire eksternt leigde lager bli avvikla. Det er ikkje rekna på den totale innsparinga, men det vil frigje driftsmidlar som vil gå inn i drifta av fellesmagasinet.

I ein innleiande driftsfase vil mye av arbeidet knytt til fellesmagasinet handle om førebuing av transport av gjenstandar frå avdelingane, inklusive vurdering og minimumsregistrering, og vidare arbeid gjennom mottakssystemet. Dette vil medføre ein ekstraordinær fase over fleire år som vil løysast ved etablering av prosjekt, der både fast tilsette og prosjektengasjerte deltar. Etter kvart vil vi gå over i ein ordinær driftsfase, der det er lagt opp til ei auke i tilsette som har fast arbeid ved fellesmagasinet. Her vil resultatata av organisasjonsprosessen greie ut om det er aktuelt å etablere ei «dokumentasjons- og samlingsavdeling» (eller liknande) som eit fagleg nav som samlar fleire faggrupper. Det vert lagt til grunn at dette kan løysast dels ved omplassering av eksisterande stillingsheimlar.

Når det gjeld publikumsmagasinet og formidlingsaktivitetar knytt til dette, vert det lagt til grunn at dette vil inngå som ein del av oppgåvene som ligg til formidlarstillingane ved dei einskilde avdelingane, og er såleis ikkje tenkt å auke ressursbehova.